

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619201911
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619201911.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, vo veci starostlivosti o maloletú: H. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom pri matke, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M. M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, IČO: 30 794 536, dieťa matky Mgr. K. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XXX, okres X. S., a otca MVDr. Z. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. H. XXXX/XX, K., právne zastúpený advokátkou JUDr. Martou Dachovou, so sídlom Advokátskej kancelárie v K., J. Sv. D. XX/XX, o návrhu matky na uvoľnenie finančných prostriedkov zo sporiaceho účtu maloletej, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 1P/113/2019-61 zo dňa 13. septembra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie návrh matky na uvoľnenie finančných prostriedkov zo sporiaceho účtu v celom rozsahu zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal preukázané, že otec do apríla 2019 pravidelne plnil bežnú vyživovaciu povinnosť na maloletú H. vo výške 200 € mesačne a na tvorbu úspor prispieval sumou 50 € mesačne. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 9P/140/2018 zo dňa 25.3.2019 (ktorý nenadobudol právoplatnosť z dôvodu odvolania otca) bol otec zaviazaný prispievať na maloletú H. výživným mesačne vo výške na bežné výživné 300 € a na tvorbu úspor 100 €. Matka okrem maloletej H. má ešte dve vyživovacie povinnosti a v období od 14.6.2018 do 27.12.2018 bola evidovaná ako uchádzačka o zamestnanie a od 28.12.2018 bola vyradená z evidencie uchádzačov, pričom posledný zamestnávateľ matky oznámil, že matka poberala dávku v nezamestnanosti od 14.6.2018 do 30.11.2018, v čiastke 330 €. V súčasnosti matka je poberateľkou rodičovského príspevku pri starostlivosti o maloletú O., a to vo výške 220,70 € mesačne (v roku 2018 vo výške 214,70 € mesačne), prídavky na tri deti v roku 2018 71,04 € a v roku 2018 73,02 €. S deťmi a súčasným partnerom žije v rodinnom dome, ktorého vlastníčkou je v podiele 2/3, pričom mesačné náklady na elektrinu sú 87,50 €, plyn 133 €, voda 11 € a na tieto poplatky jej partner mesačne prispieva sumou 100 €, pričom partner platí ešte internet a televíziu 50 € mesačne. Na stravu každý prispieva po 400 € mesačne. Matka predala byt za 83.000 €, z ktorých prostriedkov si nadobudla rodinný dom spoločne s terajším partnerom, keď na kúpu tohto domu investovala 68.000 € a zvyšnú sumu do sumy 102.000 € doložil jej partner. Matka spláca pôžičku rodičom po 100 € mesačne, ktorú použila na zaplatenie dane za predaj bytu a odvod zdravotnej poisťovni. V lete 2018 predala svoje motorové vozidlo a peniaze použila na nové kúrenie v rodinnom dome. Otec maloletej je samostatne zárobkovo činná osoba podnikajúca ako živnostník s preukázanými príjmami v roku 2017 34.274,31 €, výdavkami

30.739,07 €, s ďalšími príjmami 4.816 €, s ďalšími výdavkami 3.244,46 € a základ dane predstavoval 1.571,54 €. Z daňového priznania k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2018 jeho príjmy z podnikania predstavovali 38.244,09 €, výdavky z podnikania 34.958,21 €, príjmy z prenájmu nehnuteľností vo výške 4.816 €, výdavky prenájmu nehnuteľností 4.136,77 €, zostatková cena hmotného majetku zaradeného do obchodného majetku bola na začiatku zdaňovacieho obdobia 277 € a na konci 0 €. Hodnota zásob na začiatku zdaňovacieho obdobia predstavovala sumu 2.525 €, na konci zdaňovacieho obdobia 2.352 €, pohľadávky na začiatku zdaňovacieho obdobia 339,59 €, na konci 640 €, záväzky na konci zdaňovacieho obdobia 383,28 €. Základ dane bol 3.285,88 € a z prenájmu nehnuteľností 679,23 €. V konaní o zvýšenie výživného sp. zn. 9P/140/2018 otec sa vyjadril o svojich čistých mesačných príjmoch v sume približne 1.500 € a je vlastníkom viacerých nehnuteľností a motorových vozidiel.

2. Ani jedným z účastníkov v konaní nebolo spochybnené, že čelustno-ortopedická starostlivosť maloletej H. L. je nevyhnutná. Taktiež je nepochybne preukázané, že otec viackrát prezentoval svoju snahu podieľať sa na zabezpečovaní tejto zdravotnej starostlivosti. Pri hodnotení účelu požadovaných finančných prostriedkov, ktoré majú byť čerpané z úspor maloletej, ide o finančné prostriedky, ktorých použitie len čiastočne prekračujú rámec bežnej zdravotnej starostlivosti. Bolo preukázané, že už boli realizované úkony v cene 351 € a matka v doplňujúcom záverečnom návrhu navrhla vysloviť súhlas s použitím i ďalších finančných prostriedkov vo výške 220 €, pri ktorých však bolo preukázané, že doposiaľ zaplatené neboli a zatiaľ neboli realizované úkony, sú iba plánované. Konštatoval, že vynaloženú sumu 351 € bolo možné uhradiť z prostriedkov poskytovaných otcom v rámci bežného výživného, zdôrazňujúc, že minimálne od apríla 2019, ku dňu rozhodovania otec prispieval na bežné výživné maloletej H. sumou o 160 € mesačne vyššou, než bolo výživné doposiaľ určené. Matka sa vyjadrila, že zo zvýšeného výživného hodlá uhrádzať výdavky spojené s rôznymi nadštandardnými aktivitami dcéry, napríklad lyžovanie, nákup vlastného počítača, hoci rodina matky už osobným počítačom disponuje. Tvrdenia matky, že otec sa nad rámec určeného výživného nepodieľal na uhrádzaní výdavkov spojených so starostlivosťou o dcéru, poukázal na to, že otec nad rámec výživného poskytol dcéram minimálne v roku 2019 prostriedky na zaplatenie umeleckých záujmových aktivít v rámci súťaže v Prahe a on sám sa i na ústnom pojednávaní vyjadril, že nemá problém deťom uhradiť i ďalšie výdavky spojené s ich starostlivosťou. Výživné určené na tvorbu úspor u maloletej H. je tvorené principiálne do budúcnosti, v záujme zabezpečenia nepredvídaných výdavkov, tiež výdavkov spojených so štúdiom a podobne, a to najmä za situácie, ak by bol ohrozený disponibilný zdroj príjmov rodičov. V súčasnosti bolo preukázané, že otec stále aktívne vykonáva živnostenskú činnosť a je ochotný zabezpečiť i čelustno-ortopedickú starostlivosť maloletej a ochotný je podieľať sa na zabezpečení zliav, splátok a pod. Za daných okolností súd nepovažuje za spravodlivé vo vzťahu ku maloletej, aby bolo siahané na jej úspory, ktoré potenciálne môže využívať v budúcnosti na svoje štúdium podľa vlastného výberu, nevylučujúc i štúdium v zahraničí, rozvoj záujmových aktivít, športového alebo umeleckého charakteru. K jednému z hlavných argumentov matky, že nemá dostatok finančných prostriedkov z dôvodu osobnej starostlivosti o ďalšie dieťa, ktoré má s novým partnerom, pripomenul, že vyživovacia povinnosť k najmladšej dcére má okrem matky samotnej i otec maloletého dieťaťa. Pokiaľ doposiaľ argumentovala skutočnosťou, že partner je nezamestnaný, tak na ostatnom pojednávaní bolo preukázané, že od 1.9.2019 je zamestnaný s predpokladaným príjmom 1.000 € brutto a tak rodina získa ďalší zdroj príjmu do domácnosti, čím sa disponibilné možnosti matky, najmä vo vzťahu k najmladšej dcére, rozširujú. Aj bez ohľadu k tejto skutočnosti poukázal na nadštandardnú výšku finančných prostriedkov vyplatených otcom od apríla 2019, ktoré bolo možné použiť v rámci bežného výživného na doposiaľ realizované čelustno-ortopedické zákroky. Súčasne kategoricky odmietol tvrdenia matky, že zdravotný stav maloletej je ohrozený, a to nielen pre to, že u nej nejde o život alebo zdravie ohrozujúci stav, ale aj preto, že na základe zistených skutočností neexistujú žiadne prekážky na realizáciu poskytovania tohto druhu zdravotnej starostlivosti. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP).

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie matka. Pokiaľ súd zamietol jej návrh, že náklady na zubný strojček má uhradiť z bežného výživného, má za to, že bežné výživné je určené na bežné potreby maloletej v danom mesiaci a v rozsudku, kde bolo stanovené bežné výživné, nie je uvedené, že má povinnosť sporiť na mimoriadne vyššie finančné potreby maloletej. Bežné výživné by sa malo spotrebovať v danom mesiaci na bežné potreby dieťaťa a nemalo by sa z neho sporiť. Napokon, vo veci výšky výživného na maloletú H. prebieha odvolacie konanie na základe odvolania otca voči jeho výške a nemá zaručené, že po odvolacom konaní bude výživné v takej istej výške ako v súčasnosti. Taktiež časť výživného tvorí zameškané výživné, ktoré je iba dočasné. Poukazovala na to, že v rozsudku o zvýšení výživného sa konštatuje, že zvýšenie bežného výživného o 100 €

dokáže pokryť bežné potreby dieťaťa spotrebného charakteru a na zabezpečenie nepredvídateľných výdavkov, prípadne zvýšených potrieb dieťaťa súd považoval za primerané prispievať vyššou sumou aj na tvorbu úspor a to z pôvodných 50 € na 100 €. Teda vyvracia argumentáciu otca, že bežné výživné postačuje aj na nepredvídateľné výdavky. Na sporiacom účte dcéry ku dňu 30.9.2019 je suma 3.780,08 € a uvoľnenie požadovanej finančnej sumy neohrozí úspory na sporiacom účte dcéry. Otec v konaní o zvýšení výživného sa niekoľkokrát vyjadril, že finančné náklady na zubný strojček uhradí a toto tvrdenie je zaznamenané v zápisnici a keď otca informovala a vyzývala ho, či zaplatí náklady na strojček, tak jej odpovedal, že nie je jej bankomat. Pokiaľ jej návrh bol zamietnutý z dôvodu, že jej súčasný partner už pracuje a má možnosť odbremeniť ju od finančných nákladov na spoločnú domácnosť na najmladšiu dcéru, tak niekoľkokrát zdôraznila na pojednávaní, že aj v období, keď nepracoval, uhrádzal všetky náklady spojené s najmladšou spoločnou dcérou a aj náklady na svoje potreby, nakoľko jeho príjem počas toho obdobia bol cca 1.000 € mesačne a je toho názoru, že jeho príjem napriek tomu nemôže súvisieť s tým, či budú, alebo nebudú uvoľnené peniaze z účtu maloletej H., keďže môj súčasný partner nie je jej biologickým otcom. Okrem toho súd vôbec neskúmal finančné a majetkové pomery jej súčasného partnera. Naopak, mal skúmať finančné pomery otca maloletej H.. Súd prvej inštancie v odôvodnení v bode 31. uvádza, že sústavne argumentovala, že jej partner je nezamestnaný, avšak toto tvrdenie je v rozpore s jej skutočnou výpoveďou v zápisniciach z 22.8. a 13.9.2019, keď takúto argumentáciu vôbec nepoužívala. Otec maloletej neustále klame a zavádza súd nepravdivými výpoveďami, keď aj sociálnej kurátorky tvrdil, že oblečenie v skriniach patrí dievčatám a že ho sám zakúpil, pričom sa jedná o oblečenie dcéry jeho súčasnej partnerky. Rovnako predložil falošný zoznam o kúpe darčiekov a mobilných telefónov dcéram, pričom v skutočnosti im tieto darčekom nekúpil a mobilný telefón dal iba mladšej dcére, pričom nebol nový. Taktiež zavádzal súd, že údajne u čelustno-ortopedického zubára, ktorého navštevuje dcéra sú premrštené ceny a zubár, ktorého on odporučil je údajne oveľa lacnejší. Na vyvrátenie tohto tvrdenia predložila cenníky oboch zubárov na porovnanie a zubár, ktorého maloletá navštevuje, takmer vo všetkých úkonoch je lacnejší o polovicu. Jej súčasný príjem je rodičovský príspevok vo výške 220 € a prídavky na tri deti 73,02 €. Otcovi maloletej však nič nebránilo, aby túto sumu uhradil, ako sa na súde aj vyjadroval. Má za to, že finančné náklady na zabezpečenie zubného strojčka nie sú bežnou zdravotnou starostlivosťou, nakoľko o tom vypovedá aj suma, za akú sa takýto strojček zabezpečí. Navrhuje napadnuté rozhodnutie zrušiť a rozhodnúť v prospech jej návrhu a povoliť uvoľnenie finančných prostriedkov na úhradu zubného strojčka pre maloletú H. vo výške 571 €.

4. Otec maloletej sa vyjadril k odvolaniu matky maloletej, pričom poukazyval, že rozsudkom sp. zn. 9P/140/2018 zo dňa 25.3.2019 mu bola určená vyživovacia povinnosť na bežné výživné 300 €, tvorbu úspor 100 € a zároveň na zameškané výživné mu bola povolená mesačná splátka na bežné výživné 60 € a na tvorbu úspor 30 €. Takto od apríla 2019 mesačne platil na bežné výživné spolu s povolenou splátkou zameškaného výživného 360 € na maloletú H. a na maloletú X. 200 €, teda spolu na bežné výživné 560 €. Od tohto obdobia na tvorbu úspor na maloletú H. platil 80 € a X. 50 €, teda spolu 130 €. Teda za sledované obdobie mesačne matke na výživnom platil 690 €. Ak matka dôvodí, že bežné výživné slúži na bežné potreby maloletej dcéry, poukazuje na to, že matka toto svoje tvrdenie v priebehu konania nepreukázala. Konštatovanie, že bežné výživné by sa malo spotrebovať v danom mesiaci na bežné potreby dieťaťa, nepostačuje pre účely tohto konania. Naposledy súdom upravenú výšku výživného považuje za nadštandardnú a pri zohľadnení obvyklých potrieb maloletého dieťaťa v takom veku, hradené výživné jednoznačne postačuje nielen na bežné výdavky, ale aj iné nepredvídané výdavky. Ďalej poukazyval na to, že matka mu odmieta vydať deti na stretávanie a v čase prebiehajúceho konania o zvýšení výživného predala svoj byt a nadobudnutie nového bývania zrealizovala tak, že ona väčšinou (2/3) sa podieľala na úhrade kúpnej ceny. Okrem toho predaj svojho osobného motorového vozidla, ktoré si priniesla z manželstva s otcom maloletých detí, predala a peniaze investovala do kúrenia v dome, pričom jej partner odstúpne z práce použil na kúpu osobného motorového vozidla. Zo správania matky je možné teda bez pochybností zistiť, že táto nepravdivo a účelovo uvádza skutkové okolnosti podstatné pre účely vedených súdnych konaní. Spôsob, ako sa správa k svojmu bývalému manželovi, otcovi ich spoločných detí a nakoniec i ku svojim deťom je dôkazom o tom, že matka rieši výlučne svoje súkromné záujmy, čím koná na úkor svojich detí. Matka má neustále potrebu referovať o otcovi negatívne. Otázka majetkových pomerov v danom konaní nie je podstatná, táto sa ustáli v konaní o výživnom. Otec dal sľub v konaní o zvýšení výživného, že uhradí zubný strojček v súvislosti s tým, že výživné nebude zvyšované. Úhradu za zubný strojček matka s otcom riešila iba vo forme „dáš alebo nedáš peniaze na strojček, ak nedáš, tak podám žalobu“. Takéto správanie matky je nesprávne a spôsobuje problémy hlavne maloletým deťom. Súhlasí s názorom súdu ohľadom účelu, na ktorý majú

byť peniaze z úspor použité a čelustno-ortopedickú starostlivosť považuje za štandardnú stomatologickú starostlivosť, pričom potreba poskytnutia tejto starostlivosti nie je závažným dôvodom, pretože nie je v danom prípade ohrozený život ani zdravie dieťaťa. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Prvoradým kritériom pri rozhodovaní súdu v prípade nezhody rodičov je predovšetkým sledovanie záujmu maloletého dieťaťa a relevantný je aj dôvod nesúhlasu druhého rodiča v podstatnej veci týkajúcej sa maloletého. Má za to, že použitie nasporených finančných prostriedkov je potrebné použiť na dôležitejšie veci pre život a zdravie maloletej, pričom sám očakával, že pokiaľ nenastane nepredvídateľná udalosť, prioritne by peniaze mali byť použité na vzdelanie jeho dcéry. Jeho nesúhlas mal relevantné a objektívne dôvody, ktoré hája prvoradý záujem maloletej a teda bolo dôvodné, že súd návrhu nevyhovel. Navrhuje odvolanie matky zamietnuť ako nedôvodné.

5. Matka v replike k vyjadreniu otca uviedla, že pokiaľ tento poukazuje na platenie výživného, tak jedná sa o výživné za obe ich dcéry a napokon, voči tomuto zvýšenému výživnému sa otec odvolal. Preto nemá nijako zaručené, že po odvolacom konaní bude výživné v takej istej výške ako v súčasnosti. Taktiež časť výživného, ktoré tvorí zameškané výživné, je iba dočasné - splatné je už vo februári 2020. Navyše vo vyjadrení poukazoval na všetky sumy spoločne, teda aj na bežné výživné, aj výživné na tvorbu úspor. Zubný strojček maloletá potrebuje nielen z estetického hľadiska, pretože má krivý chrup, ale aj z hľadiska zdravotného (na hornej čelusti nemá priestor na rast dvoch horných stoličiek a zubný strojček jej tento priestor vytvorí). Táto potreba nie je nejaká márnivosť, ale veľmi dôležitá zdravotná pomôcka a je veľmi zarážajúce, že táto suma na tak podstatnú zdravotnú pomôcku nebola uvoľnená. V ďalšej časti reagovala na vyjadrenia, ako aj na konanie vedené o zvýšení výživného a nie je pravdou, že jej súčasný partner prispieva na spoločnú domácnosť iba sumou 100 €, keď preukazovala aj na to, že okrem toho prispieva 400 € rovnako na stravu a okrem toho uhradza potreby ich spoločnej dcéry. Tiež nie je pravdou, že odmieta dať dcéry na stretnutie otcovi, keď tento už má upravené stretávanie s deťmi súdom, napriek tomu si neprišiel deti prevziať na letné prázdniny. Takisto je zavádzajúce tvrdenie, že riešila s deťmi priebeh súdneho konania. Ohľadne oblečenia detí v skrini, má informáciu od dievčat, ktoré jej hovoria, že keď prídu od otca, že nemajú vlastnú skriňu a veci musia mať v kufri. Nesúhlasí s tvrdením právnej zástupkyne otca, že v danom konaní nie je podstatná otázka majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Opäť poukázala na to, že otec neustále klame a zavádza súd a poukazovala v tejto súvislosti na majetkové pomery otca. Má za to, že maloletá H. má právo na uvoľnenie peňazí zo svojho sporiaceho účtu na tak dôležitú zdravotnú pomôcku akou je zubný strojček. Je smutné, že tak zámožný človek svojej dcére tento strojček nezaplatí, keď to pred súdom sľúbil a ani nesúhlasí s uvoľnením peňazí zo sporiaceho účtu, pričom si žije v neskutočnom blahobyte a svoj krivý chrup si dal nahradiť drahými implantátmi. Navrhuje zrušiť napadnuté rozhodnutie a povoliť uvoľnenie finančných prostriedkov.

6. Otec v duplike uviedol, že argumentácia o celkovej výške výživného (bežného) uvádzaná spoločne na obe maloleté deti je opodstatnená, pričom takto poskytnutá informácia dotvára celkový obraz o majetkových pomeroch na strane matky. Matkou vyslovená obava, že v dôsledku podaného odvolania voči zvýšeniu výživného, nemusí byť táto suma potvrdená, už čiastočne odpadla, nakoľko rozsudkom zo dňa 15.1.2020 bola potvrdená zvýšená výška výživného, avšak toto rozhodnutie doposiaľ nie je právoplatné. Matka dôvodnosť čelustno-ortopedickej starostlivosti odôvodňuje nielen estetickým hľadiskom, ale aj zdravotným hľadiskom, avšak jedná sa o nové tvrdenie matkou a nijako nepreukázané. Avšak aj bez tohto preukázania má za to, že predmetná starostlivosť neprekračuje rámec dôležitosti vo vzťahu ku potrebe ochrániť život a zdravie maloletého dieťaťa a teda ide o bežnú zdravotnú starostlivosť. Súbežne s týmto konaním o udelenie súhlasu súdu o uvoľnenie finančných prostriedkov prebiehali konania o zvýšení výživného a o úpravu styku k obom deťom a z toho dôvodu je rozsah použitých informácií medzi účastníkmi konania pomerne rozsiahly. Opakovane používaná argumentácia zo strany otca o tom, že matka nepreukázala dôvodnosť potreby zvýšenia výživného je matkou prenesená argumentácia z iného konania, pričom poukázal na to, že stanovisko otca vychádza z toho, že matkou uvádzané výdavky sú buď nedôvodne uplatňované alebo bez preukázania ich skutočnej výšky účelovo navyšované. Matka odôvodňovala potrebu zvýšenia výživného úhradou za účelom zabezpečenia nadštandardných aktivít pre dcéry, napr. lyžovanie, nákup vlastného počítača, ale nič z toho matka od apríla 2019 nezrealizovala, čo bolo možné preveriť aj u maloletých detí. A rovnako ani pri sume o 160 € mesačne navyše (od 4/2019 do 1/2020 = 10 mesiacov x 160 €) čo predstavuje 1.600 € nedokázala matka vytvoriť vlastné úspory tak, aby vedela uhradiť výdavky na čelustno-ortopedickú starostlivosť. Matkou použitá argumentácia, že čerpanie peňažných prostriedkov z úspor, neohrozí úspory maloletej, je nesprávna, nakoľko použitie peňazí z úspor dieťaťa vo veku 11 rokov na čelustno-

ortopedickú starostlivosť tak, ako bola matkou pred súdom prezentovaná, nie je v záujme maloletého dieťaťa. Použitie vytvorených úspor by malo byť realizované buď na závažné, nepredvídané výdavky spojené so zachovaním života a zdravia, na vzdelávanie dieťaťa do budúcnosti, čo má podstatný význam pre jeho ďalší život alebo iné, dôležité výdavky. Hlavným kritériom pre udelenie súhlasu by mal byť záujem maloletého dieťaťa. Okrem toho ochrana úspor na tvorbe úspor s prihliadnutím na situáciu matky v súčasnej dobe je opodstatnená ochrana úspor pre v budúcnosti vzniknuté, nepredvídateľné skutočnosti, ktoré svojou dôležitosťou vysoko prevyšujú požiadavky čelustno-ortopedickej starostlivosti. Ďalej poukazyval na majetkové pomery matky, ktoré boli riešené pri rozhodnutí o zvýšení výživného, ako aj na úpravu styku otca s maloletými deťmi. Na opakované tvrdenia matky o tom, že otec je majetný človek, poukazuje na súdu doručené daňové priznania, o obsahu ktorých súd informoval aj v odôvodnení svojho rozsudku. Otec maloletých detí má ešte okrem maloletej H. a maloletej X. dve staršie dcéry z prvého manželstva. Všetok majetok, ktorý má, môžu získať jeho všetky dcéry, pričom má v úmysle sa rovnako postarať o všetky svoje deti. Pokiaľ matka opakovane argumentuje majetkom otca, tento bol predmetom opakovaného preskúmania v konaní o zvýšení výživného, pričom sa nepotvrdili tvrdenia matky. Navrhuje napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu.

7. Kolízny opatrovník k odvolaniu matky sa vyjadril, že zotráva na svojich doterajších vyjadreniach, ktoré podali v prvostupňovom konaní. V záujme maloletej je, aby nasporené finančné prostriedky boli zachované pre budúcnosť maloletej pre prípadné situácie, kedy nebude v možnostiach a schopnostiach rodičov hradiť v celej výške potreby dieťaťa, pre budúce štúdium maloletej a iné nepredvídané potreby a výdavky maloletej. Komplikovaný rodičovský vzťah a nekomunikácia rodičov sa premieňa do situácie dieťaťa. V záujme maloletej je, aby čelustné ošetrovanie bolo realizované. Na vytvorenie podmienok na jeho realizáciu by mali kooperovať obidvaja rodičia.

8. Matka v replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka uviedla, že v súčasnosti nie je v jej možnostiach a schopnostiach uhradiť túto sumu za zubný strojček vzhľadom k tomu, že je toho času na rodičovskej dovolenke s príjmom 220 € a prídavkami 73,02 €. Finančné náklady na zabezpečenie zubného strojčka nie sú bežnou zdravotnou starostlivosťou, o čom vypovedá suma a v nijakom prípade ho nemožno považovať za bežný, ale práve naopak za nepredvídateľný výdavok. Opäť poukázala na rozsudok o zvýšení výživného, kde sa hovorí, na čo má byť použité bežné výživné a na čo má byť použitá tvorba úspor. Rozhodnutie o zvýšení výživného nie je právoplatné, prebieha odvolacie konanie a nemá nijako zaručené, že výživné bude v takej výške aj v súčasnosti. Ku dňu 30.11.2019 sa na sporiacom účte nachádza suma 4.040,08 € a uvoľnenie finančnej sumy na uhradenie zubného strojčka nijakým spôsobom neohrozí úspory na sporiacom účte dcéry. Kolízna opatrovníčka vo svojom vyjadrení ďalej uvádza, že obaja rodičia by sa mali podieľať na realizácii čelustného ošetrovania, avšak odporca nijakým spôsobom finančne nezabezpečil čelustno-ortopedickú starostlivosť a súd ho k tomu nijakým spôsobom nezaviazal. Preto zotráva na svojom odvolacom návrhu.

9. Kolízny opatrovník po replike matky, ako aj po vyjadrení otca k odvolaniu, zotrval na svojich doterajších vyjadreniach.

10. Krajský súd Žilina, ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrariou), preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 65, § 66 a § 67 CMP a rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávanej veci vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

12. V preskúmanej veci predmetom konania bolo uvoľnenie finančných prostriedkov zo sporiaceho účtu maloletej H. na čelustno-ortopedickú starostlivosť, a to náklady na zubný strojček. Podľa § 63

ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu. Citované ustanovenie ani demonštratívne nevypočítava ciele, na ktoré sa majú úspory tvoriť. Môžu sa z neho hradiť osobitné výdavky dieťaťa, ktoré nie sú kryté bežným výživným. Je nesporné, že štúdium a príprava na budúce povolanie medzi nimi budú mať významnú úlohu, ako aj zabezpečenie budúceho bývania, poistenia, zabezpečenia zdravotnej starostlivosti. Ide o výnimku zo zásady spotrebného charakteru výživného. Úspory majú byť zamerané najmä na budúcnosť a v prípade, že by sa pomery rodičov zmenili a nemohli by zabezpečovať výživu svojich detí v takom rozsahu. Na nakladanie s prostriedkami na účte zákon vyžaduje súhlas súdu, pričom sa prihliada na záujmy maloletého dieťaťa.

13. V konaní nie je sporné, že čelustno-ortopedická starostlivosť maloletej H. (aplikovanie fixného aparátu - zubného strojčeka) je nevyhnutná, aj keď len z estetického hľadiska (zdravotné hľadisko začala matka tvrdiť až v odvolacom konaní, a toto tvrdenie však ničím nepodložila). Zároveň je nutné konštatovať, že sa jedná o jednorázový výdavok na ošetrovanie. Na vyhovenie návrhu matke, aby na predmetnú zdravotnú starostlivosť boli uvoľnené finančné prostriedky z účtu úspor maloletej je nutné zaoberať sa, či predmetný náklad nie je možné hradiť z bežného výživného (aj keď sa jedná o jednorázový náklad). V konaní bolo preukázané, že otec bol pôvodne rozsudkom Okresného súdu Poprad č.k. 15P/252/2013-39 zo dňa 21.3.2014 zaviazaný prispievať na mal. H. bežným výživným v sume 200,-€ a na tvorbu úspor 50,-€. Matka podala návrh na zvýšenie výživného na mal. H., ktoré konanie sa vedie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 9P/140/2018 a v predmetnom konaní bol vydaný rozsudok zo dňa 25.3.2019 (ktorý však nenadobudol právoplatnosť pre odvolanie otca, avšak je predbežne vykonateľný jeho doručením), ktorým bol otec zaviazaný prispievať na maloletú H. zvýšeným výživným 300,-€ na bežné výživné a 100,-€ na tvorbu úspor počnúc dňom 3.9.2018. Zameškané bežné výživné bolo určené vo výške 693,33 €, ktoré otec splácal mesačne sumou 60,-€ od doručenia rozsudku (matka nerozporovala) a zameškané výživné na tvorbu úspor predstavovalo 346,66 €, ktorú otec rovnako splácal mesačne sumou 30,-€. Z uvedeného je možné konštatovať, že za obdobie od apríla 2019 do februára 2020 otec na zameškanom bežnom výživnom uhradil sumu 600,-€ (60 x 10) a matka nepreukázala akým spôsobom uvedené bežné zameškané výživné spotrebovala, keď okrem toho jej otec na bežné výživné na mal. H. otec uhradil vo výške 300,-€. Matka nepreukázala, že v minulosti (od 3.9.2018 do 25.3.2019 kedy došlo k zvýšeniu výživného) si bola nútená požičať finančné prostriedky na výživu maloletej a tieto potom vrátiť po splatení zameškaného výživného. Napokon v odôvodnení tohto neprávoplatného rozsudku (ale predbežne vykonateľného) o zvýšení výživného (bod 10.) sa konštatuje pri zmene pomerov maloletej H. aj potreba vyrovnania chrupu, s predbežnými nákladmi 800 € až 1.000 €. Teda pri stanovení zvýšeného výživného (ktoré z časti otec už uhradil) sa vychádzalo aj z tohto nákladu. Z uvedeného je možné konštatovať, že matka mala možnosť uhradiť náklady na aplikáciu zubného strojčeka mal. H. z uhradeného zameškaného bežného výživného, a preto nie je nutné a v záujme maloletej čerpať prostriedky z úsporného účtu maloletej, ktoré jej môžu slúžiť do budúcnosti. Okrem toho je nutné podotknúť, že vyživovaciu povinnosť voči maloletej H. má rovnako aj matka, a táto je tiež povinná sa podieľať určitou čiastkou na nákladoch poskytnutej čelustno-ortopedickej starostlivosti.

14. Vzhľadom na uvedené v tomto konaní nie je nutné podrobne sa zaoberať majetkovými pomermi povinných rodičov (nerozhodovalo sa o zvýšení výživného, ale o uvoľnení prostriedkov zo sporiaceho účtu, ktoré už povinný otec uhradil), a preto odvolací súd na odvolacie námietky v tomto smere oboch rodičov neprihliadal. Z vyjadrení oboch rodičov je možné konštatovať, že títo majú komplikovaný vzťah, nedokážu spolu komunikovať ani o bežných veciach ohľadne starostlivosti o ich spoločné maloleté dieťa, čo sa nevyhnutne musí odrážať na vývoji tohto dieťaťa. Je v záujme maloletého dieťaťa, aby rodičia začali spolu komunikovať na úrovni starostlivosti o ich maloleté dieťa, aby toto čo najmenej pociťovalo, že nežije v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi.

15. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP, ako aj osobitne odvolaním nenapadnutý záväzný výrok o trovách konania.

16. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia upravujúce konanie súdu starostlivosti o maloleté deti ohľadne trov konania, neustanovuje inak. Nejedná sa o prípad upravený v ustanovení § 53 CMP (určenie rodičovstva a notárske úschovy), a v danom prípade neskúmal okolnosti, na základe ktorých by sa javilo spravodlivé priznať náhradu trov konania (§ 55 CMP), nakoľko si účastníci konania neuplatnili nárok na náhradu trov konania. Preto rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
 - c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
 - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
 - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)